

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/101/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316204548
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8316204548.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej, sudkyne JUDr. Jany Burešovej a sudcu Mgr. Miloša Koleka v spore žalobcu: Československá obchodná banka a.s., so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, zastúpeného spoločnosťou HMG LEGAL s.r.o., so sídlom Červeňová 14, 811 04 Bratislava, IČO: 35 885 459, proti žalovanému: P. Y., nar. X.X.XXXX, bytom L. XXX, XXX XX B., o zaplatenie 730,46 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 15C/182/2016-164 zo dňa 25.04.2019 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Žalobu z a m i e t a .
II. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou súdu doručenou 12.05.2016 domáhal toho, aby súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu 730,46 eura s úrokom 19,5 % ročne z istiny 403,60 eura od 05.05.2016 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 629,69 eura od 05.05.2016 do zaplatenia žiadajúc taktiež, aby súd uložil žalovanému nahraďiť mu trovy s konaním mu vzniknuté. Podľa žaloby žalovaný nesplnil svoje povinnosti zo zmluvy, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver k ČSOB kreditnej karte do výšky úverového limitu 497,91 eura.

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný vo vyjadrení v žalobe uviedol, že je v zlej finančnej situácii, žiada o splácanie dlhu v splátkach.

Z vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že došlo k uzavretiu zmluvy medzi stranami sporu, a to na základe žiadosti žalovaného č. XXXXXXXXXXR z 23.08.2007. Konštatoval súčasne, že ani na základe troch výziev súdu žalobca nedoložil jediný doklad o tom akú sumu žalovaný reálne vyčerpал, resp. o tom, aká mu bola reálne poskytnutá ani o tom, ako dospel k výške jednotlivých nárokov. Špecifikoval iba žalovaným neuhradené sumy, no nie úhrady bez špecifikácie dlhu a bez akýchkoľvek údajov obsahujúcich sumu v zmysle toho kedy a v akej výške mal žalovaný výbery realizovať, preto nemohol súd mať za preukázané ako žalobca k požadovaným sumám dospel. Suma uvedená v oznámení o zosplatnení úveru je odlišná od sumy uplatňovanej v konaní, bez špecifikácie a podrobnej zrozumiteľnej platobnej histórie nie je možné posúdiť či a ako sa menila výška istiny, úrokov apod. Prítom predmetom konania bol nárok zo zmluvy spotrebiteľskej. Súd prvej inštancie zdôraznil, že žalobcu po tom, ako bol jeho pôvodný rozsudok z 19.05.2017 odvolacím súdom zrušený, opätovne vyzval na špecifikáciu nároku s tým, aby v prípade odkazu na výpis účtu vysvetlil a presne špecifikoval

údaje vo výpise. Žalovaný do pojednávania nereagoval, vyjadrenie súdu došlo až po pojednávaní. Súd prvej inštancie uviedol, že nie je ekonómom aby vedel čítať zložité ekonomické tabuľkové zostavy, komplikované výpisy z účtov obsahujúce rôzne skratky, odkazy. Okrem toho oznámením o poskytnutí úveru neboli dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy o úvere. Pochybnosti neodstránili ani výpisy z účtu, keď z ich anglického znenia, prípadne skratiek (príkladmo: seq tran code, amount branch, time, trace, user cleator, balance, comment), nemožno nijako ustáliť, či žalovaný čerpal finančné prostriedky, a ak áno, kedy a v akej výške, koľko žalovaný reálne uhradil, a na čo boli prípadné platby zarátané, konkrétnu sumu poplatkov, ako aj prípadné sankcie, prípadne výpočet požadovaných úrokov, a to tzv. riadneho úroku, úroku z omeškania, debetného úroku.

V dôvodoch rozsudku súd prvej inštancie citoval ustanovenia Obchodného zákonníka - § 710, § 713 ods. 2, ustanovenia Občianskeho zákonníka - § 52 ods. 1, 2, § 53 ods.1, 2 a ust. § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil jemu ako strane, aby uskutočňoval patriace mu procesné úkony v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a tiež preto, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca uviedol, že nemôže súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie o neunesení dôkazného bremena, pretože riadne a včas reagoval na výzvu súdu z 08.04.2019. Svoje vyjadrenie k výzve súdu síce odoslal 25.04.2019, t.j. v deň konania pojednávania, avšak predmetné podanie zasielal súdu elektronicky na mailovú adresu podateľne dňa 24.04.2019, t.j. deň pred samotným konaním pojednávania. Obsahom podania žalobcu bolo aj jeho ospravedlnenie z neúčasti na pojednávaní. Ak by súd prvej inštancie zobral na vedomie a pri svojom rozhodovaní vychádzal aj zo skutočností a tvrdení obsiahnutých v žalobcovom vyjadrení z 24.04.2019, nemohol by žalobu zamietnuť z dôvodu neunesenia dôkazného bremena. V tomto vyjadrení k výzve súdu zrozumiteľným spôsobom vysvetlil jednotlivé položky nachádzajúce sa na výpise z úverového účtu žalovaného. Podľa žalobcu súd prvej inštancie mal prihliadať aj na jeho vyjadrenie k výzve, nakoľko toto bolo súdu elektronicky doručené pred podaním pojednávania a následne v 10-dňovej lehote bolo doplnené v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu. Súd prvej inštancie podľa žalobcu nesprávnym procesným postupom, tým že na jeho podanie neprihliadal, znemožnil žalobcovi uskutočňovanie jemu patriacich procesných práv, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že jeho žalobe vyhovie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že žalobca tým, že prvoinštančnému súdu na jeho výzvu nepredložil riadne a včas presnú špecifikáciu uplatňovaného nároku, neunesol dôkazné bremeno, preto je rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby vecne správne. Žalobca mal dostatok času tento listinný dôkaz súdu predložiť keďže už od prebratia uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.10.2018 č.k. 9Co/76/2018 o zrušení rozsudku súdu prvej inštancie vedel, že ho bude musieť predložiť. Žalobca sa svojim laxným prístupom pripravil o uplatnenie svojich procesných práv. Je nemysliteľné, aby žalobca tak dôležitý listinný dôkaz doručil súdu v deň pojednávania, resp. vo večerných hodinách večer pred pojednáváním, keď už súd reálne nepracoval a bolo jednoznačné a jasné, že podateľňa súdu ho reálne prijme až po 08:00 hod. v deň pojednávania. Ani takto doručené ospravedlnenie z účasti na pojednávaní nemôže byť súdom akceptované ak súd prvej inštancie mohol vyhlásiť rozsudok pre zmeškanie. Keďže žalovaný nie je právne vzdelaný, nevedel, že má možnosť navrhnúť súdu tento postup. Konanie žalobcu keď sám nevyužil svoje procesné práva, nemôže požívať v právnom štáte súdnu ochranu. Rovnosť sporových strán taktiež nebola porušená a nebolo obmedzené ani porušené právo na spravodlivé súdne konanie sporových strán. Žalovaný uviedol, že je dôvodné, aby odvolací súd odvolanie žalobcu ako nedôvodné zamietol a rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdil; žalobca sa k vyjadreniu žalovaného k jeho odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov uvedených v odvolaní, ako aj konanie mu predchádzajúce, v zmysle zásad uvedených v § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený preskúmať ho z iných dôvodov než z tých, ktoré boli explicitne do uplynutia odvolacej lehoty uvedené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Oznámenie

o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli, ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 12.02.2020 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolanie žalobcu dôvodným nebolo.

5. Odvolacia argumentácia žalobcu, vychádzajúc z jej obsahu a tvrdených pochybení súdu prvej inštancie, bola prioritne konštruovaná na tvrdení o nesprávnom procesnom postupe, čím malo byť žalobcovi znemožnené uskutočňovanie jemu patriacich procesných práv a teda k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6. Po oboznámení sa s obsahom spisu, procesným postupom súdu prvej inštancie, mal odvolací súd za to, že súdu prvej inštancie nie je možné vytknúť postup, ktorý pri posudzovaní žalobou uplatneného nároku realizoval v čase po zrušení pôvodného rozsudku z 19.05.2017 odvolacím súdom uznesením z 11.10.2018 č.k. 9Co/76/2018-120.

Odvolací súd naznačil (bod 7. uznesenia), že je potrebné, ak sa súd rozhodne vyzvať stranu sporu, v konkrétnom prípade žalobcu, k doplneniu alebo vysvetleniu písomnosti, ktoré mu žalobca ako strana sporu predložil, výzvu formulovať jednoznačne a konkrétne.

V priebehu konania po rozhodnutí odvolacieho súdu, súd prvej inštancie nariadil pojednávanie na deň 22.03.2019, z účasti na ktorom sa žalobca ospravedlnil, na tomto pojednávaní, ktoré súd odročil na deň 25.04.2019 o 08:00 hod. súd prvej inštancie súčasne rozhodol o tom, že žalobca bude súdom vyzvaný k podaniu správy o reálnom poskytnutí finančných prostriedkov žalovanému, o realizovaných úhradách v časovom rozlíšení, špecifikácii sumy žiadanej žalobcom, s tým, že nestačí iba predložiť prehľad histórie transakcií na účte bez náležitého vysvetlenia jednotlivých položiek. Súd tiež rozhodol, že je potrebné v správe uviesť ako žalobca skúmal bonitu žalovaného.

Výzva spolu s predvolaním na odročené pojednávanie bola žalobcovi cestou jeho právneho zástupcu doručená 08.04.2019.

Zo zápisnice o pojednávaní 25.04.2019 vyplýva, že žalobca sa pojednávania nezúčastnil, sudca prejednávajúci spor nedisponoval ani ospravedlnením z neúčasti, ani odpoveďou na výzvu súdu.

7. Podľa § 215 ods. 1, 2 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

Podľa § 132 ods. 1, 2, 3 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

Podľa § 153 ods. 1, 2 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

Podľa čl. 3 ods. 2 CSP výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovolávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

8. Ustanoveniami Civilného sporového poriadku citovanými v predchádzajúcom bode je charakterizovaná prejednacía zásada, podstata ktorej spočíva v tom, že je vecou strán sporu uviesť súdu rozhodné skutočnosti a k tvrdeným skutočnostiam predložiť dôkazy. Súd síce môže strany sporu za účelom zistenia podstatných a rozhodných skutočností požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia (§ 150 ods. 2 CSP), tento jeho postup však nie je pátraním po dôkazoch, teda nahrádzaním zákonom upravenej procesnej aktivity strany sporu.

9. Ako už bolo uvedené, súd prvej inštancie žalobcu vyzval k ďalším skutkovým tvrdeniam. Ak žalobca požiadavkou súdu disponoval od 08.04.2019 a za riadne a včasné splnenie svojej povinnosti mal to, že vo večerných hodinách, v deň pred pojednávaním - 24.04.2019 o 20:49 hod., odoslal podateľni súdu e-mailom žiadané vyjadrenie, pričom mal vedomosť o tom, že pojednávanie je nariadené so začiatkom o 08:00 hod. v deň nasledujúci - 25.04.2019, nie je možné konštatovať, že žalobca konal s úmyslom a cieľom reálneho splnenia pokynu súdu, ktorým bolo doplnenie súdom žiadaných skutkových tvrdení. Navyiac pre čas dôjdenia vo všeobecnosti platí, že úkon dôjde adresátovi včas vtedy, ak dôjde v čase, v ktorom sa podľa obvyklých okolností môže s obsahom spisu oboznámiť. Obvyklým časom rozhodne nie sú večerné, nočné ani skoré ranné hodiny predchádzajúce začiatku pojednávania. Predmetný prostriedok procesného útoku tak nebol uplatnený žalobcom včas, keďže žalobca ho mohol predložiť skôr ak by postupoval starostlivo. Čas ktorý uplynul medzi doručením výzvy súdu a termínom pojednávania - 16 dní, bol dostatočne dlhý na materiálnu korekciu, ktorú súd prvej inštancie mal vo vzťahu k skutkovým tvrdeniam za žiaducu. Zjavné oneskorenie je možné stotožniť s pasivitou, dôsledkom ktorej je procesná sankcia v zmysle straty sporu zamietnutím žaloby.

10. Podľa odvolacieho súdu nepochybil súd prvej inštancie ak žalobu zamietol. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej ako aj vo výroku o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP. V odvolacom konaní bol žalobca neúspešný, nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešnému žalovanému odvolací súd voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.